

Perfektní coursing v Česku!

Abychom patřičně zakončili úspěšnou coursingovou sezónu 2012, rozhodla jsem se jet do Česka. V Kozlově (nedaleko Litomyšle, cca 250 km od Vídně) se konal národní coursing, tzv. hon na lišku. Po rychlém rozhodnutí jsem přihlásila Luckyho a Gina. Už po přihlášení jsem žasla. Dva dny před konáním coursingu jsem dostala e-mail v angličtině s příjezdovým plánem atd. a – co mě ještě více překvapilo – také katalog coursingu (rovněž v angličtině), včetně rozdělení běhů v prvním kole! Mailem v předstihu! A tam jsem se dočetla, že první tři plemena se mají dostavit k veterináři a k přihlášení mezi 7.00 a 7.30 hod. Startuje se potom v 7.30 hod. Všechna ostatní plemena (tedy také my) mají přijít teprve mezi 9.00 a 9.30 hod. To jsem také ještě nikdy nezažila. Tomu říkám služba účastníkům! Neboť jestliže někdo startuje tak jako my s vipety, může počítat, že bude běžet až na konci, vipeti přijdou na řadu vždy jako poslední. To znamená mnohahodinové, zbytečné čekání a velmi časně vstávání! Tak jsme vyrazily Claudie a já s našimi čtyřnožci v dobré náladě v pátek odpoledne směr Česko.

Hotel v Litomyšli byl na okraji, rezervovaly jsme si Penzion Kraus, na lepší jsme nemohly narazit. V blízkosti parku, moderně a krásně zařízené pokoje, vedoucí perfektně mluvil německy, co by si člověk víc přál. Auto bylo bezpečně zaparkováno na uzavřeném parkovišti u budovy. A to vše včetně výhledu na zámek a snídaneň!

V 8.30 jsme odpočatí vystartovali směrem k terénu, kde se konal coursing. Díky své nové navigaci jsem na základě souřadnic přesně našla výletní restauraci, kde probíhalo přihlašování a veterinární kontrola.

Přihlášení a veterinární kontrola proběhly rychle, byli jsme velmi srdečně přivítáni. Náhled k rozdělení běhů byl už k dispozici. Nic se nezměnilo, Lucky měl běžet ve skupině osmi psů, jeho soupeřem byl v prvním kole Ice Lupin z Hněvína, Lucky startoval v bílé dečce s číslem 27 jako první z běhu psů. Fenek bylo přihášených také osm, běžely před psy. K naší velké radosti startoval Gino také ve skupině čtyř psů. V Česku se třída, ve které běží Gino, nazývá sprinter. On startoval v červené dečce s číslem 31, jeho soupeřkou byla Boxing Helena's Jack's Joy.

Dráha byla velmi dobře umístěna, obrovské pole, kde psi mohli ukázat své umění. V Česku je naviják na elektriku, to znamená že hluk stroje, co tahá „zajíce“, odpadá, psi jsou před startem podstatně uvolněnější, protože nic neslyší. Byly tam krásné louky a cesty k procházkám na zahřátí, hned vedle dráhy bylo dost místa, kde se mohlo nerušeně čekat na start. Na startu samotném přispívala k dobré náladě také hudba!

První kolo se mi líbilo, jen jsem neměla srovnání, protože jsem jiné běhy neviděla. Zdálo se mi, že byl Lucky silnější než jeho soupeř, ale to ještě nemuselo nic znamenat. A navíc byli – podle programu – všichni čtyři rozhodčí Češi. A moje tříleté zkušenosti s coursingem mě naučily, že jako cizinec nejste vždy na coursingu spravedlivě posuzován, a ještě k tomu když všichni rozhodčí jsou ze země, ve které se závod pořádá. Ale my jsme nepřišli do Česka vyhrávat, přijeli jsme, aby si naši pejsci užili krásný závěr sezóny. Proto bylo Claudii a mně vlastně jedno, jak budou ocenění. Hlavně, aby si ten běh užili a nezranili se!

Potom startoval Gino ve 4. běhu po Luckym. Byl to fantastický běh, on doslova letěl přes tu dráhu. Pro mě byl jasným favoritem tohoto běhu!

Šťastně a spokojeně usnuli na chvíli naši pejsci po prvním kole v autě. Bylo velmi větrno, a tím pádem také nebylo zvlášť teplo. Ale nepršelo a občas dokonce prosvítlo sluníčko. Pejškům bylo fajn, jak byli v teple zabaleni, my jsme šly mezitím se trochu posilnit do restaurace.

Velký dojem na mě, mimochodem, udělal „tahač zajíce“ (Milan Oliva, Adéla) <http://www.malimit.wbs.cz/Coursing.html>. On byl vše v jedné osobě. Nejprve natáhl návnadu. Potom se postavil s dálkovým ovládním na start. Uvedl „zajíce“ do pohybu a zavolal povel „GO“! Takže natáhnul návnadu, odstartoval a táhl „zajíce“ – vše on sám. A stále s úsměvem na rtech. Ten muž se nám opravdu líbil, celkově byl celý tým krásně uvolněný, stále přátelsky naladěný ke každému, žádná hektika, stres. Člověk nezaslechl žádné hlasité slovo nebo nepřátelskou poznámku...

Když byly vydány výsledky prvního kola, šly jsme bez nějaké nervozity nahlédnout, kdy startujeme v druhém kole. Nevěřila jsem svým očím – Lucky vedl se dvěma body náskoku před umístěným na druhém místě! 177 bodů – Gino obdržel taky tolik bodů! Nemohla jsem tomu uvěřit! V druhém kole startoval Lucky s Chuligánem z Hněvína, Ginovi byl přidělen Whiteheads Elvis Alive. Všechny body, které získali vipeti v prvním kole, jsou vidět na fotce.

Lucky běžel potom v druhém kole s Chuligánem z Hněvína, opět v bílém. Vysvětlili mi, že v Česku neběží psi s lepšími body v druhém kole automaticky v červeném, dělá se to tak proto, aby se rozhodčí nemohli orientovat podle barev. Moudré pravidlo!

Byla jsem s Luckyho během velmi spokojená, ukázal svou kondici, tak jako v prvním kole příliš nezkracoval, právě – podle mého mínění – tak akorát. Naopak Gino měl smůlu, dala se u něj pozorovat jeho nezkušenost - poslušně pronásledoval svého „zajíce“, zatímco jeho soupeř hned u první cívky udělal chytrou zkratku, a tím získal značný náskok před Ginem. Teprve u zajíce mohl Gino dohnat ten náskok. Bylo mi jasné, že to nebude stačit. Také Claudia viděla ihned, že tento běh nebyl tak ideální. Ale to bylo jedno, Ginova očička zářila, na konci „zajíce“ přece jen chytil.

Udělal jsem si s kluky potom ještě jednu pěknou procházku a těšily se z krásného okolí.

Protože celý tým to táhl bez přestávky, skončilo druhé kolo ve 14.30 hod.!!!! Nemohla jsem tomu uvěřit, vždyť přece v coursingové třídě bylo na startu 66 psů, potom ještě 6 psů s tréninkovými a licenčními běhy! Také sekretariát pracoval skutečně více než hbitě! S předáváním ocenění pro vítěze se začalo už ve 14.50 hod. Stůl s cenami byl nádherně ozdobený. A byl úplně přeplněný, teprve teď se vidělo, kolik bylo účastníků!

Předávání cen probíhalo přirozeně v češtině, tak jsme příliš nerozuměly. Jen mě překvapilo, že začali s vipety. Všude jinde přichází toto plemeno na řadu jako poslední. Všichni byli jmenovitě vyvoláni, nejprve fenky po řadě. Potom to ovšem začalo být napínavé. Jeden pes po druhém byl přečten, dávala jsem velmi pozor, protože jsem mohla zareagovat jen na jméno psa. A potom jsem tomu nemohla uvěřit – Lucky byl vyhlášen jako vítěz! Zdvihl se potlesk a já jsem klopýtala dopředu! Lucky vyhrál a získal v Česku svůj první „CACT“. Byla jsem více než překvapená! S tím jsem nikdy nepočítala!

Gino byl ve sprinterech druhý, také velmi pěkný výsledek, s kterým jsme Claudia a já byly velmi spokojeny. Mezitím bylo 15 hodin a Claudia chtěla už jet. Já jsem jí vysvětlila, že by bylo nezdrovité opustit udělování cen, všichni tak pěkně tleskali nám, tak musíme taky až do posledního účastníka vydržet a tleskat. Tak to trvalo a trvalo, žádný div při tolika psech. Ale všichni ze sebe vydali to nejlepší a je jen správné prokázat všem za to respekt! Potom už nebyly skoro žádné ceny k dispozici... coursingová třída byla hotová. A pak šlo patrně o vyhlášení nejlepšího toho dne. Byla vyvolána fenka anglického chrta (Greyhound). Aha, to byla vítězka, myslela jsem. Ale potom se ještě mluvilo dál a najednou přešla vedoucí coursingu Jana Jehličková do angličtiny. Všem jsem nerozuměla, ale bylo znovu vyvoláno jméno Luckyho. Šla jsem úplně překvapená dopředu, co se to stalo? Musela jsem dělat velmi nechápavý obličej, všichni se smáli a Jana mi řekla, že to byl coursing – hon na lišku a že Lucky si vyběhal celkové vítězství! Získal titul Best in Field! Z 66 psů! Nemohla jsem tomu uvěřit! A tento vítěz získal lišku! Co, lišku? Z pozadí přišel jeden člen týmu a nesl opatrně velkou krabici. Byla jsem zcela zmatená. Vždyť mi už předali sáček pamlsků, krásný kalendář na rok 2013 s pejsky klubu a ještě mnoho dalšího. Co tedy bylo ještě v té krabici? Liška? Nemohla jsem tomu věřit, ale co už člověk ví jistě? Podrželi mi krabici a já jsem opatrně otevřela

víko – a uviděla jsem LIŠKU! Byla to plyšová liška pro Luckyho! Vzrušení bylo velké, všichni s napětím sledovali mou reakci. Když jsem lišku vysvobodila z její krabice, rozlehl se nadšený potlesk. Ještě nikdy jsem nezažila tolik srdečnosti a potlesku jako při tomto coursingu. Bylo vidět jen veselé obličej, opravdu všichni se společně se mnou radovali! Byla jsem velmi dojatá, slzy v očích – když myslím na spoustu coursingů, kde - zvláště po vítězství – závistiví konkurenti nemluví o psech hezky a nikdo těm druhým nepřeje vítězství nebo dobré umístění! A tak zážitek tohoto druhu je opravdu balzámem pro duši!

Všechna umístění můžete ostatně najít na adrese www.coursing.eu! A pozor! Ve výsledkové listině nejsou zahrnuta všechna plemena! Ale vipeti jsou tam zaevidováni kompletně!

Šťastní jsme v 15.30 nastoupili do auta a vydali se na cestu domů. Rozloučení proběhlo velmi srdečně a byli jsme pozváni na příští rok. A že opět přijedeme, to je jasné. Pro mě to byl nejlepší coursing, který jsem zažila. Všechno sedělo – tým, přátelskost, perfektní připravenost atd. Zde by se ještě mnoho mohli učit ti, kteří se domnívají, že právě oni jsou mistři v organizování coursingu.

V 18.30 hod. jsme byli, pejsci a my dvě, opět ve Vídni. Už to samotné bylo více než potěšující. Většinou se člověk z takového vzdáleného coursingu vrací domů až v noci. A ještě k tomu se tento coursing pořádá v sobotu, takže jsme se mohli všichni v neděli vyspat a zotavit – protože namáhavé je to nejen pro psy, ale i my lidé býváme po takovém coursingovém dni velmi unaveni!

Tento coursing mi také vrátil víru ve spravedlnost při těchto závodech, kterou jsem už ztratila. Byl to nejperfektnější závěr úžasné Luckyho sezony! Jsem více než pyšná na svého milovaného kluka. Teď začíná zimní přestávka, až do ledna se bude lenořit, jen občas si zaběhneme kondiční trénink na závodní dráze v Untersiebenbrunn, pokud to počasí dovolí. Lucky startuje opět 12. ledna 2013 v Galtüru u Silvretta na coursingu na sněhu. Pozor, kdo by chtěl být také při tom, rychle se hlase, kvóta účastníků je už téměř naplněna! Informace najdete ZDE!

Zde ještě foto Luckyho s cenami, zcela vpředu je vidět jeho LIŠKA.

Mnohokrát děkuji Margot, od které jsem se o tomto výborném coursingu dozvěděla. Také ona v Česku startovala se svou Lilly.

Bylo to moc pěkné, český kalendář na rok 2013 můžete najít jako odkaz na mém blogu – my se určitě příští rok častěji vydáme směrem Česko. V našem programu bude více různých odkazů, tak to sledujte.

Mnohé díky také za obrázky, které byly zveřejněny už v neděli. To také není samozřejmé! Především tam jsou obrázky každého psa, jedno jakého plemene! Tisíceré díky za to všem fotografům!!!!